

met et saa uheldigt Resultat ud. Det forekommer mig ogsaa mærkeligt, at de have villet føre saadanne Forhandlinger, efter at de have i saa stærke Ord fordømt dem tidligere. Men nu er det ærede Medlem, der i sin Tid var Ordfører, ikke mere Medlem af Flertallet. Han er jo bleven dreven ud i Ørkenen; ligesom Jøderne i gamle Dage gjorde ved Syndebukkene; naar det ærede Flertal derefter drøfter indbyrdes og mellem sig og den ærede Minister, hvorledes denne Sag er bleven gennemført, synes jeg, det var langt klogere, at Flertallet sagde, at det var en daarlig Lov; man den Gang fik gennemført. Dens Gennemførelse var i alt Fald forceret, der var for meget overladt til Administrationen, og derfor er Resultatet blevet, som det er blevet. Men den Gang vilde de Herrer jo med Vold og Magt have Resultater. Tidligere havde man smilet ad Resultater, tidligere havde man ladet haant om Resultater, nu vilde man efter Valgdagen dog ogsaa have et positivt Resultat af Lovgivningen, og saa søgte man at forcere Takstloven igennem. Nu har man det sørgelige Resultat deraf, at der er Misfornøjelse med den i Landet hele Linien over. Men jeg for mit Vedkommende siger, at jeg kan ikke tro, at noget Medlem af denne Sal, da vi vedtog denne Lov, kunde være uvidende om, at Taksterne for Nærtrafikken — baade Godstrafik og Persontrafik — vilde blive forøgede ved denne Lov. Det kan jeg ikke tro, at noget Menneske var uvidende om. Man har lettet Betalingen for de store Forsendelser og Rejser paa lange Afstande, men at Nærtrafikken vilde lide Skade ved denne Overgang, vare alle den Gang enige om, og ingen kunde være uvidende derom. Nu bagefter at rejse saa stærke Angreb paa Administrationen synes jeg ikke er passende. Jeg synes, de Herrer af Flertallet skulde slaa sig for Brystet og sige: vi have vor Lod og Del i dette magre Resultat, som vi den Gang skyndsomt fik tilvejebragt.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Skyttesagen kan jeg jo ikke nu, da den højt-ærede Indenrigsminister, ogsaa paa min Foranledning, har taget Forslaget om de 10,000 Kr. tilbage, svare det ærede Medlem for Bælum (J. H. Jensen), som jeg havde ønsket, men da det ærede Medlem tillod sig i sit Foredrag paa enkelte Punkter at give sin Tale et noget personligt Sving, maa det maaske dog være mig tilladt at give et kort, personligt Tilsvaer. Det ærede Medlem insinuerede jo nemlig, at jeg sagtens kunde tale for Skyttesagen, da der

gennem denne Sag var faldet en Frugt ned paa mit Bryst. Jeg vil, ærlig talt, tilstaa, at da jeg første Gang hørte Udtalelser af denne Art, var jeg saa naiv at tro, at de radikale her i Landet vare Korsforagtere, men Tiden har vist, at jeg har set fejl. Naar det ærede Medlem for Bælum fæster sit kærlige Blik paa sin egen Ordfører, vil han jo se, at han ikke blot har en, men to smukke Frugter paa sit Bryst. Jeg siger derfor til det ærede Medlem for Bælum: Hvad skal det Skaberi til? Det er jo kun lutter og bar, pur Misundelse, der taler ud af det ærede Medlem. Jeg gentager, hvad jeg sagde i en Afbrydelse til ham i Forgaars: Hav Taalmodighed! Turen kan komme til det ærede Medlem. Naar det ærede Medlem endvidere vil insinuere, at Skytteforeningen, hvortil der aarlig bevilges 40,000 Kr. af Statskassen, kun er en Forening for Forlystelser og Morskab, tilbageviser jeg denne Insinuation mod en af Danmarks største Foreninger og mod de Mænd, der i over en Menneskealder have ofret Tid, Penge og Kræfter for at bringe den Sag frem i vort Folk, og naar det ærede Medlem var saa ubeskedent at anføre sig selv som et Eksempel paa, hvor lidt Skytteforeningerne som saadanne udrettede, skal jeg dertil svare, at naar det ærede Medlem udtalte sig saaledes, at da han efter i 2 Aar at have været Medlem af en Skytteforening blev Rekrut, opdagede han, at han ikke var bedre end de andre, saa er alene det, at det ærede Medlem opdagede, at han ikke var blandt de ringeste, en voldsom Ros for den Skytteforening, der i to Aar har taget sig af det ærede Medlems Opdragelse, for det ærede Medlem maa undskyldte, at jeg ikke tror, at han fra Skabelsens Haand er udrustet til at være Gymnastiker. Men, som sagt, jeg skal ikke fordybe mig i denne Sag, jeg har kun villet give et personligt Tilsvaer til den personlige Henvendelse, det ærede Medlem tillod sig i sit Foredrag.

Bluhme: Som Formand for det Udvalg, der i sin Tid var nedsat om Takstloven, skal jeg over for den ærede Taler sige, at der ikke denne Sag vedrørende er ført Spor af hemmelige Underhandlinger og ikke andre Forhandlinger end dem, der fandt Sted i Udvalget under fuld Tilslutning af det ærede Medlems egne Partifæller. Behandlingen af Lovforslaget blev ikke hastet igennem, idet Forslaget laa i Udvalg, omtrent saa længe hele Samlingen varede, og jeg tror, det kan oplyses af